

5. राजा.

य; व्यरलाइ उरराव मया यका मन्द?

लिम्बा राजा काठर जेला देवरे मन्द, लिम्बा राजा

29 गे को दोरा जलो दोखेन्देन का ररा मेदेखी

दरा यका जरातो द; होइव मन्ना कत मलार

होइनु पद कत मलार मार पद

यो 29 वर पाले ले प्राट्याता को राजा लार मन्ना

प्रो. राजा ले पाले लार मन्ना, सो चैने व्यरा मन्ने को हो?

व्यरा मय मलार व्यरका लोडा, मनी 2

वजना उदयना राजा पुने को ठाड का पार मन्ना

प्रो. राजा के ले मिला मन्ने को ररा को हो?

म 29 गेया को सन्ना न हो होइव ले मिला

के को मलार? चिक द म विमिलार होइव

लर रुडर सरे रारनु पद

5. राजा व्यो के को सरे मी?

प्रो. राजा विमिल मलार होये को जाका सिरकाडनु पद

5-राजा व्यो म सिरकाइ होइव, लर मलार विमिले

सलाम याकनु पद

प्रो. राजा सो चैने विमिलार मने सलाम याकनु पद?

5. राजा

विमिलि न उा इचय लाया यो कुरा मा ?
प्रत्येक विद्यार्थी ने उा फमा गुरु लार सलाम
गरी राखेको विमिले खाइ न द.

प्रो. राजा.

वर मैले विमिलार कदापि सला गर्ने दैन
र विमिले मलाई सीखाइ दिने न गन्ने म
विमिलार मान्ने हु.

5. राजा

जा गंनु पर्ने गर, आइल लार मेरा कोरे
लेको हात मा द, वर मेरा मन चाहि दैन
यात कुरा गर्दै प्रोयोवा का राजा फर्केर गयो.

प्रो. राजा को काठामा. प्रो. राजा रिल ल चुनै गर्दै, साफी
रुईको कला, पगी भित्र आयो.

प्रो. राजा.

आज म कोहि सीत पनी कुरा गर्ने दैन मलाई
रुक्ने वर न देइ. जाइ.

म को, आफ्ना मन मन, उा ग राजा लार उदय ना का राजा का
हाथ ल मन गोल माल पारी दियो. मन्द राजा
का काठा वार उाई रुईको कला, ~~मको~~ को दोरी
वसाव दाता देख्यो. र राजा का मम गोल माल
मय का कुरा जग्मे वर राज कुमारी लार दुमाई
दियो!

मन्त्री राजा को मन लाइ आसन्न जान को मिमित मने
 सुहावुरा रोजी सके को हू. यदि राजकुमारी
 ले डकयना राजा पाल हाथी को माया से कम
 तयार हू जन्मे हामो राजा खुली हुने हू रहामो
 राजा ले डकयना को राजा लाइ सलाम नहिइ
 हाथी को माया से कम मो का आइ हू!

यदि कुरा २० को दिन आफनो राजा लाइ विनि
 च धाको, राजा खुली गर मन्त्री लाइ मन्त्री,
 प्रो. राजा मेरो पनि यदि विचार थियो, तर माया सिखा
 डने बेला मै गे मराटवी अलग अलग वसी विच
 मा पडा राटवी मुख नदेख्ने गरी सिखा डनुपह
 मन्त्रे. प्रो. ट्याला को राजा डकयना को राजा
 को ही गर रा कुरा मन्त्री!

ड. राजा. हुन्छ, म माया सिखा डनु तयार हू.

प्रो. राजा. हा मरौंग रोक जाना कुटि आइ माइ हू, डन लाइ
 पचाइ देड?

ड. राजा. हुन्छ. कुटि होस, धुली होस, लंगडा होस
 जे रन मलाई सलाम गयो त्यस लाइ म सि-
 रवा डन तयार हू!

प्रो. राजा. डल्को दोरी कहीं गई मन्थो, डेर दोरी
हामे सँगा रक्क जना माहा छोकी द, व्यस्को
गई हाथी को जाया सिकन जाड मेरो नामव.

राज कुमारी, अहो, पुवा. माहा छोकी सँगा?
प्रो. राजा, मैले चाहा द, व्यस्ता माने म वाटे सिकु
गा हा द, तर पुडा को पुडा डि वस्थे रे
कन मन्म डल्को व्यस्ता मुख म यर.

राज कुमारी. यदि पुवाको चाहि दुखा द मनी म
जाया सिकु ल पारू द. राज कुमारीले
जाया सिकु सुर मया.

ड. राजा. लो, मैले मने जस्ता म नु ल?

राज कुमारी. हुन्द म को सिरा ग हु! सिका हुँ द शु

ड. राजा. अ बुढे. तिम्रा जे जे मा रो दका कलो
मेल मने जस्ता कन न मने को?

राज कुमारी. रे मा छोकी. मलाई जया गावी न मने.
राजाको मन मा डन का डोर सुद्धा
बुढी जस्ता न जाग्दा परा पदा
खोली हेदा त अस्ता धि रा मी
त सनी रहे द. अहो मनी रा मी.

5. राजा. तिम को हो?

राजकुमारी. मैं वसो वदावा हूँ, मैं प्रार्थना का राजा का दोरी हूँ.

5. राजा. मलाई माफ़ पाई, मैं न जाने तिम को कुशल तिम
बुढ़ी मन्त्रि को व्यल्का रसा मेल पाने तिम
लाई बुढ़ी मने को?

राजकुमारी, मलाई पाने मेरी कुशल तिम माहा धोमी
मन्त्रि को व्यल्का रसा तिम लाई मेल माहा धोमी
मने को रुपया मलाई पाने दामा गीतु दीला.

5. राजा. मैं उदय का देस का राजा हूँ.
चलरी कुवै जना को मन मा प्रेम उदय पन्न मेरे
उन को कुशल थाया नपाई कुवै जना वरोवर
मेरे प्रेम गया!

एक दिन, प्रो. राजा इल्को दोरी कहाँ गया. 2 सौजन
वा लो, दोरी तिम ले जाया तिरवा?

राजकुमारी, पुरा तिरवा को दान कुवा.

प्रो. राजा, तिम लाई कहि थाया मन्त्रि मलाई मन.

राजकुमारी. इन्ह. कुवा.

मो ले पल्ल, राजकुमारी ले उदय का राजा
को गाम्भीर मुरव दे रखा.

राजकुमारी कि म डफरो च गरी रहने, के भयो?

ड. राजा. म कावे सम्म बसरी बूरी रहने, हामि
बुई जना को प्रेम था हा पायो भन्ने मलाई
ले मा पुवा लु माई.

राजकुमारी. म म के गरे, म ल पार लाई कुन तरीका ले
म दत्त देई?

ड. राजा. तिमिले ज्या भन्द, तिमि पुवा ले ली ही गरी
दिन्द, त्यसकारण, तिमिले तिमि पुवा
सँग यो रसाडुकी मेल गा पा वी तिकाय
वर आव हाथी चढेर दुल्हन परे कोई.

राजकुमारी. म त्यस्तो पुवा लाई भन्द
प्रोख्यावा राजा ले छोरी ले भने सो रसागर्भ
दियो.

ड. राजा. आव तिमि पुवा सँग साधु रुड ना कुरा वावी ह.
व्यो चाहि, रानी छोटा रवा ली रा रहने.

राजकुमारी. या कुरा मा कायद मेरो पुवा मा न्द न की...

ड. राजा. तिमि पुवा लाई यो रान की डाँग ली हाथी
उरा फमा भन्दा मा ल म लाई रुक कि रही म.

को धाँस चारिन्ह, व्याहि धाँस खो ज्ञ लाई राखी
ढोका खोली राख्नु पर्ने हो,

राजकुमारी म बुवालाई सम्झाउने कोरील गर्छु.
जव यत्ति होरी पुइन उ च्या वाबुलाई धन्य लाग्यो
प्र. राजा. मेरो विचारमा, यो काम उल्लिखित लागेन.

किन जन्ने ड. राजा मान लाई कोरील गरे
जत्ति द. चिन्ह, राखी ढोका खोल्ने भयो
भनी प्र. का राजाले होरी लाई भयो.

राजकुमारी. धन्यवाद पिताज्यू म सारे खुशी भये,
प्र. का राजाले डको रिपारि हनु दाव्यो.
२. भन्या, आज राखी देवनी राखी ढोका खो
लि राख्ने, जागे को खन्या मा मागे व्यस्ताई
समाप्ति, मग दादी राख्ने.

रिपारि. हुन्छ हजुर रिपारि ले भने जत्ति जत्ति ला.
व्याहि राखी. उदेवना का राजा र राजकुमारी
दुवै जना हाथी चोढे जंगल मा लाउयो.

ड. राजा. उक्त इतिहासले राम्रो सँग होरी कार जकुपरे
को द. म पनि होरी पार डम हु!

तिन दिन बिचे गया, सिपाई हरको मन
अवल गाजदेम होला गन्ध चानी, डनीह
लारि. वाले गोरु. सिपाई हर ले राख
होस खास गायका में लायो.

चार दिन को राजा मा प्रोद्योग को राजा
को मन में कुरा डियो, दिन्दा लायो.

छो दि दिन इदरमा को राजा ले राज
कुमारी लारि रा दिया, राजकुमारी के विम
ले, सिमा पुवा को दुखी वाव रुनर
चादि को पैरा बली ल्याडु रावद?
किन गन्ध अव दामि दुके जाना जाने
समय आयो. राजा ले गने डारो राज
कुमारी ले पैरा ल्याडि हा ल्यो.

राजकुमारी,
ड. राजा.

या पैरा के जाने?
विमेल चाहा हुनद, दिन्दा ले पु पने दन.
कहि समय पादि रुक जाना नोकर राजकुमारी
को कोठा मा आया यलो हवा राजकुमारी
को ठा मा नमयको चाल पाइद नोकर डरको

होक्रम कहा गई मन्त्रो, होक्रम ले वरनैयो
 समाचार राजा का हो पुराया, राजाले इन्को
 सिपाही हरे लार मन्त्रो वरन गई, ला
 उदय ना का राजा र होमो राजकुमारी हुवे
 जना लार सेक जेडे ल्याड नु न सेक
 लाइ मय पामे यहा ल्याड मनी हो कम मयो
 र सिपाही हरे आम्को हाथी छोडा चाहे
 राजकुमारी लार खोजन गयो:

५. राजा. राजकुमारी होमो थिहा जेदे द पदाई हेर
 मन्त्रो राजाले चाँदिको पैला वारीमा
 फया कम ला गयो, सिपाई हरे ले ल्यो पैला
 हरी दिसा दिस ओली पैला तिज्ज चाल्यो
 केहि सिपाई हरे राजा को होक्रम पुरागन
 पई मन्त्री पैला नु तिजी व जुदे हुन
 ५. राजाले केहि सिपाई हरे आरि रहके देखा
 अको सुन पैला फालन ला गयो, चाँदिको पैला
 न तिजे हरे व अहो: कोत सुन पैला मन्त्रो
 दिसा दिसा आम्को छोडा, हाथी वार ओली
 सुन को पैला तिज्ज चाल्यो, र यति केमा

५॥ ५. १॥ राजा र राजकुमारी दुन
 ५॥ आफनो लिमा ना मा आर पुजे
 ५. ~~लिपार~~ ५. १॥ राजा को फोडा हने
 लो पनि आफनो लिमा ना मा आफनो
 राजा आर रहेको देखे जस फोडा
 हने. र प्रदान मन्त्री समेत गरी राजा
 लाई स्वागत गर्दै आफ्नो देश मा ल्यायो
 राजा आफ्नो देश मा पुग्नु पाँचै मन्त्री
 लाई भयो, ~~समा~~ पिडा गर्दै आर रहे
 को द. फोडा हने लघार गर मन्त्री मन्त्री
 लाई होत्रम दियो. ५॥ प्रो व्या वा का
 लिपार हने पैसा तिर्दै ५. १॥ राजा
 को लिमा ना मा आर रहेको देखे
 ५. १॥ राजा को फोडा हने लो दमा दम
 गाली लो हानी मारी दियो. गोले
 पल्टे आफ्नो देश का राजा आएको
 उपलक्षमा दम दाम साथ खुशी मनायो
 ५. प्रो व्या वा का राजा को छोटी बालक
 ला. साथै राजा कुमारी. ५५५५

ਕਾ ਰਾਜਾ ਸੱਗੇ ਵਿਆਹ ਮਾਧਾ, ਰ ਦੇਸਾ ਦੇਸਾ
 ਕਾ ਰਾਜਾ ਹੇਠ ਲਾਏ ਨਿਸ਼ਨ ਪਧਾਧਾ, ਰ ਦੇਸਾ
 ਦੇਸ ਕਾ ਰਾਜਾ ਹੇਠ ਭਾਇ ਤੀ ਦੇਵੇ ਜਾਨਾ
 ਲਾਏ ਸੁਮ ਤਾਜਿਕ ਗਾਏ ਫਿਰ ਫੇਰ
 ਧਾਧਾ ਰ ਲਾਈ ਰਾਜਮਾ ਹੁਦਧਾ ਕਾ
 ਰਾਜਾ ਰ ਰਾਜੀ ਹੀ ਮੂਨ ਮਾਧਾ:
 ਰ ਧਾਧਾ ਗਾਈ ਰਬੁਝੀ ਲਾਧਾ. ਫਿਰ ਵਿਦੇ
 ਤਾਜਮਾਦ ਲਾਧਾ ਗਾਈ ਰ ਲਾਧਾ! ਲਾਧਾ.

~~चन्द्रगुप्त~~ चन्द्रगुप्त का कथा
~~चोकरालोनेमिनी कुंज~~

हिन्दुस्थान का राजा गान्धरा राजा था नम
 सुदरा देश धियो. त्या देश का राजा को नाड
 चन्द्रगुप्त धियो, चन्द्रगुप्त का सुदरा नाम
 दारा हर धियो, द्युठा दारा उचली दूर
 कमलूर द का म्हा दारा चाही दारी चलाख
 2 गु 1 द्युमान पान दम. राजाले द्युठा दारा
 को उदिये हरी उताफु के हि मया नम पा देहा
 का रा द्य का म्हा दारा लारु न दिय धि कुंज
 मनी मा म्हा लारु मनी राख का धियो. सा
 दुरा द्युठा दारा ले चाही पाखर का म्हा दारा
 संग रिख हरे धियो र डर का मन मा
 ठवा के हि ल मला मनी उताही का गद धियो
 2 न दिन द्युठा दारा का म्हा दारा र डरी दके
 सा की दके लंग जंगल मा गई खल गयो,
 खलदा खलदे जंगल मा सुदरा स्वर द्युथा
 त्या स्वर उताय का स्वर सा दे रदा सव भाग्य
 का म्हा दारा चाही त्या स्वर ल मला दुद
 मनी उताफु लाल वार मिनी स्वर का
 सा मुम गयो र उताता मा स्वर लारु

उ० ५०० वलवार ले जाती मारी हा ल्या. यो
 ह० म० ५०० राजा जहाँ लु रन पुण्या र का न्दा
 दोरा लार हा न्य वाद देतु का राथे इ मा म पाने
 दिया, यो देखर ज्यठा दोरा लार सारे चिह्ने
 दुखो, ल्य स माथि राजाले इ नी हक का
 राथी हक को इ जगिड, म मरे पादे मेरो
 रा ५०० का न्दा दोरा लार पास न द माने
 हो म म यो! कहि वर पादे राजा आमा
 हक को रापाल नि धन म यो, मो लि पल
 ज्यठा दोरा ले पण्डि रर स रू हो धो, पण्डि व
 डी, उ व व म लार राज्य दिय पाने हुन्
 म न्यो, पण्डि व ले ति मेरो वातु का र व रानी
 न प यो म य को दैन ति मि ले राज्य चला सन
 ह चार म यो की न रे राजाले उ० ५०० राज्य
 का न्दा दोरा लार दिने मनी र व लार मु नाइ
 रा २० पाने का तु म ल राज्य ज्यठा दोरा लार
 मे पाडन म यो र राज्य चला यो पाने
 रू म दन ज्यठा दोरा र रु र का रानी उ० ५००
 मिल री लि प र वि दे डा मा हु म म प यो.

विदेशी मा जान लार विदेशी का राजा लार के हि
 २११२ न देर जाय को लो विमाना मा बली रहे
 मा गाँव हके ल रामा लार उताफना राजा क हा
 ल जया, लो राजा ले उतुम्न जाय का राजा रानी
 देरवा रानी लार मन पराया. २ मन्धा, विम
 उताफना स्थान का माया ह मन्धा विमरा रानी
 मलार दस मग विम हके सके लार मारने ह
 यस्वा कुरा सुन्दा उतुम्न जाय का राजा रानी
 लार रारा उतापन पर्य विदेशी का राजा लो
 लुड्डन उ रक्षा लागत धेयन लरका ररा राज
 लो मलार स्थान माग वचार दिने माय मा विम
 ल मन्धा कुरा म्मान्दु मारी राजा लार मन्धा
 यस्वा कुरा उताफना लागत का सुन्दा रानी
 चाही रानी लो हावात मागेर उता उताफना
 देवारी " लार मय मर का कुरा जामा मन्धा
 देवारी " चाही यो कुरा सुन्दा सा है रिस
 दूध र उताफना का ज लार मा डनु रोग
 विदेशी मा हि देवा, लो हो पुजे पाई, डका

दास्यु २ गहस्यु लार कुदा लिअर. गार चाईले
 आपुआ माससु आ लुगा लुगाई उआपुआ लिउ
 मिग २०५२। ललवार लुआर कोठा मिग गुर
 पलंग मा रउ गिरे ह्यो, वाहि २ दास्यु ले वेदेडा
 आ राजा लार वाला ५७ पचायो, वेदेडा आ
 राजा लार मयो, लपल ल मना कु कुदा आ
 उर मयो, कोठा मिग जातु ल मनेर कोठा
 मिग पचायो, राज कोठा मिग परतु वेदेडा
 दास्यु ल आपुआ फाज हने लार दावी दमादिम
 वेदेडा आ फाज हने लार मानि आ लयो, र
 मिग पामि माई ले वेदेडा आ राजा लार ललवार
 ल आली माटी देयो! २ लाल पादि आपुआ
 लन फाज हने लार आपुआ देडा लार लाउयो!
 आपुआ देडा मा यो कुदा हल्ला मा चियो, र
 देडा आ जमवा जमम सुदु मुख ले मने जमम
 सरकार माई चाई हुने पद मने मारल
 गार सुल ५७ उयो, यल्ले गदा दास लार
 माई ५७ उयो, राज, माई रउ गिरे ह्यो

વેળા દાડુલ ૨૦૬૨ દુરી લેઈ માર જાજોઠા,
 મોગ પરચો, સુલી રહેજા માર લૂપ દુરી લ
 ફાન જાજો વેળા માર ચાહી વિડં કી ઠરકા
 દાડુલ ફાલ સમાવી લેઈ દુરી લે દાડુલ
 માર દિયો, માલિ પલ્લ સદર મા ફલ્લા પલ્લો
 ૨ જાનુન લ માર લાઈ સમાવી ડાલ લ વ મા
 લખ્યો, ડાલ લ વ મા માર લ મય મર કો કુર)
 જાજાલાર સુનાયો, ૨ દુવે પાલે કો જાજીલ લ
 જાવાલ જાવાલ ગાયો લા જુનારકીર મા માર
 ચાહી કો જાજીલ લ લિલ્યો, ૨ માર લાઈ
 જોઈ જાનુન રાજાર લાખ્યને, પાઈ
 ડાનવા કો મદલે માર લાઈ રાજાને વમાઈ
 દિયો! ડાનવા લાંગ રુલ સાખી સાથ
 વળી દિન વિદે વસ્થો, "સમાલ"

1

~~मेरी कुमारी साधु हरिश्चन्द्र~~
~~हरिश्चन्द्र~~ 29
 हरिश्चन्द्र तारा मति को कथा है

~~हरिश्चन्द्र~~

एक देश में हरिश्चन्द्र नाम का राजा था
 उसका स्वामी नाम नास वारा माते विहन
 रतन का एक ही दारा पाने दिया।
 एक दिन राजा को दरबार में एक
 मुकुट पड़ा राजा को उसका आश्चर्य हुआ
 आया, २ भण्ड दिया, था मेरा वचा है
 दुव आश्चर्य ले मेरा वचा है। मेने को ल
 राजा लार आश्चर्य ला गयो, २ वचा
 एक वचा दुव नाम को भूल ही दुन्धोयो?
 राजा ल हो भ्रम दिया, २ दुव नाम आश्चर्य
 एक लार सुनायो, ५ था वचालार दुव दुका
 गरी को देने दू आने लोम एक दुव नाम ल
 आधी २ वाने र लो न मनी हो भ्रम मयो।
 एक नाम ल दुन्द सरकार मन्त्र, असल
 वचालार न को देने वच मलार को २ न मन्त्र
 राजा की एक को पल्लो उवर सुनी वचा
 लार को र वाने मन्त्र लार पुना मा रा री
 सजाई दिया उर लार था वचा मेरे हो मनी

वन्हा दिरु पवायो!

रुक्मिणी हीर श्रृंगार आ सपनामा आपनो
 राज्य दान थिएरु मानी देखा, विद्वान लु
 ल्य पाई दो खवर सव लाई सुनायो,
 सपना को कुरा सुनाई र ह को बला सपना
 मा दान लिने ब्राह्मन पान उपस्थित
 थियो, र मन्द थियो सपना को काम
 पुरा गर्ने पद! राजा ले ब्राह्मन लगने
 मा कुरा सुनी ब्राह्मन लाई राज्य दान
 दिनु लाई मोलि पल्ल निमन्त्रणा दियो।
 मोलि पल्ल ब्राह्मन लाई राज्य दान दि
 यो, ब्राह्मन राज्य मागो दिपर मान्दैन
 दासिना पनि चाहिन्द मनी रु. १०००/-
 माग्थो, राजा ले मारुंगो अव धैसा दैन
 यो दासिना लपाई लाई रुक्म माहिना मा
 चुक्ती गरी दिन्दु मनी आफ्नो देश
 छोरेर गयो, र वारो मा पुराउन इरको
 जनता हरु को आरवो मा उठे लु वेगेको
 देखेर सव लाई अफ सोच भयो!

आफनो देश मा पुगे पाँद जानला हरे लवै सँदै
आफनो देश मा फर्क्यो । उला हरि चन्द्र
र तारा माते दुवै जनाले कुली को काम गर्दै
पैसा कमाउँदै थियो र पैसा उल्लो शर्मा
जम्मा गर्न थाल्यो । एक महिना बिता
थाल्यो, हरि चन्द्र र तारा माते दुवै जना
जम्मा शेर को पैसा लिएर चाह मन लाई दिन
गर्ने गर्थे । वेला उला स माते पैसा शेर
को पैसा पाछी मा रक्खे र हरायो,
चाहे मन कहाँ जान लाई ^{हुँदा} ~~जहाँ~~ मा वली
जा पुपने रह्यो । पैसा खाइ खाइ खाइ
न पाएर निराश भएर फर्क्यो । त्यति
वेला राख पछि बाबा मा माँद को लि
बाबा माँद रहेको देखेका सन्त मा
कुरा सुने, हरि चन्द्र मा मन मा पनि
कमाय को पैसा हराइ लव्यो, मोल
ल एक महिना पुरा हुन लाग्यो, चाहे मन
ले पैसा ली न उलाय भन्ने भए गर्दै
भन्ने विचार ले उला पुपनि लिए

को ल्या, लर कसे ले पनि मुल्य दिइ न.
 पादि लारा माते आयर लेलाम को ल्या,
 र भे डा ना म हा डा न ले र. २००/- दियर लायो,
 लर लारा माते को दोरा ले ५२ को डा मा लार
 डा न दिइ न, लारा माते लार म हा डा न सम
 तिलो को देरवा हरि चन्द्र लार सा है मे
 विरह मे ओ सु मर न ल्या, व्यस माथी
 ५२ को दोरा रोइ को देरवा हरि चन्द्र ~~मर~~
 लाइ म न पिउ पयो। पादि अके ले लाल हेन
 आइ न मा निल हेन ले दोरा पनि ले जाइ म न
 म हा डा न लार विन्नी गरी स मे पादि ५२ को
 दोरा को मुल्य र. २००/- डा ते दियर डा म
 र दोरा दुवै डा ना ला यो, व्यति रवर मे
 हरि चन्द्र ले र. ३००/- अव म लाइ सिरी फ
 र. ३००/- चाहि य को र. म लार कर ले
 विन्नी हुन्द म वलियो र, म हरे क काम
 ग नु डा म र. कृपया म लार विन्नी हो
 को ले ललाम ग द थियो, डा न म लाइ
 डा मा मुदा डा लाउने गो आयर र ३००/-

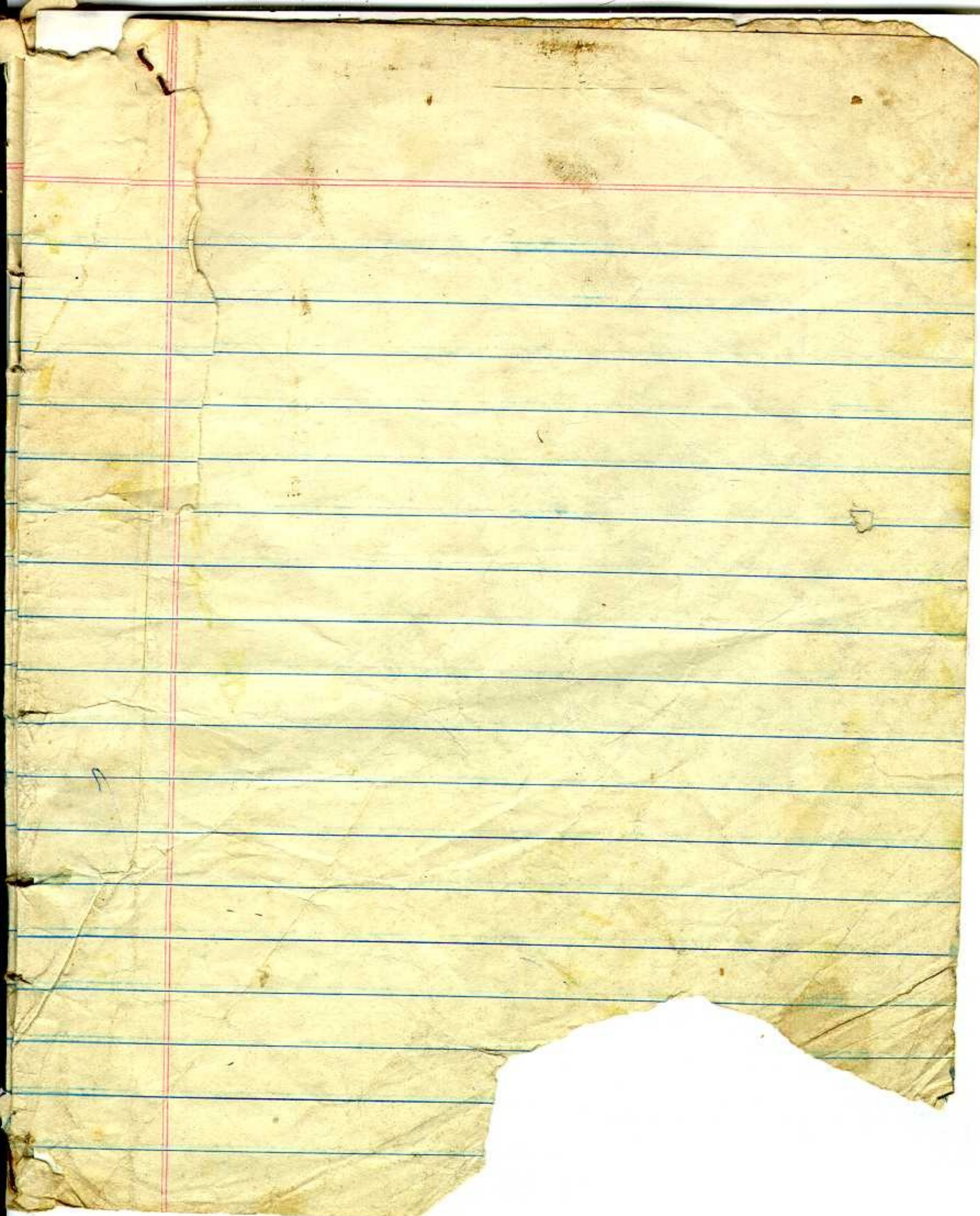
दिखर हरी चन्द लार लख्यो, हरी चन्द शानु
 उधी छार मन लार मेरी दक्षीना दिइ आम्नो
 मन लार शान्ति गरी गौं कहौं गयो, धर पुजे
 पदि गौं ले डल्लार मुदा जालासु उधी
 लिमी ले मेरो कानुन बिगार काम गान हुन्दैन
 मनी सुनायो, कानुन मा के चियो मन्ने,
 मुदा जालासुने उधी मुदा ल्यासुने व्यक्ती
 सँग, बिसा, धान, अपडा, लिय ~~मा~~ मागे मुदा
 जालासुने, व्यस्मा उधी सफा लार १ भाग
 मलार १ भाग लिमी लार मनी सुनायो!
 र व्यहि दिन देखी हरी चन्द मरान मागइ
 मुदा परी रहन्थीयो! उला महाजन को घर
 मा लार मा लिके कलौ दुःखः माग गरी मोक्ष
 को जे रचा काम गरी दिन बितर्दीन, रुक्मिण
 लार माते को दारा वगैचा मा फुल तिलन जोदो
 रुद्र रप ले रोकेर मृत्यु भयो, लार मर
 ले महाजन को खारबी ले वादा भरे को हुना
 ले महाजन को घर वार कोइ न लिइ मनी

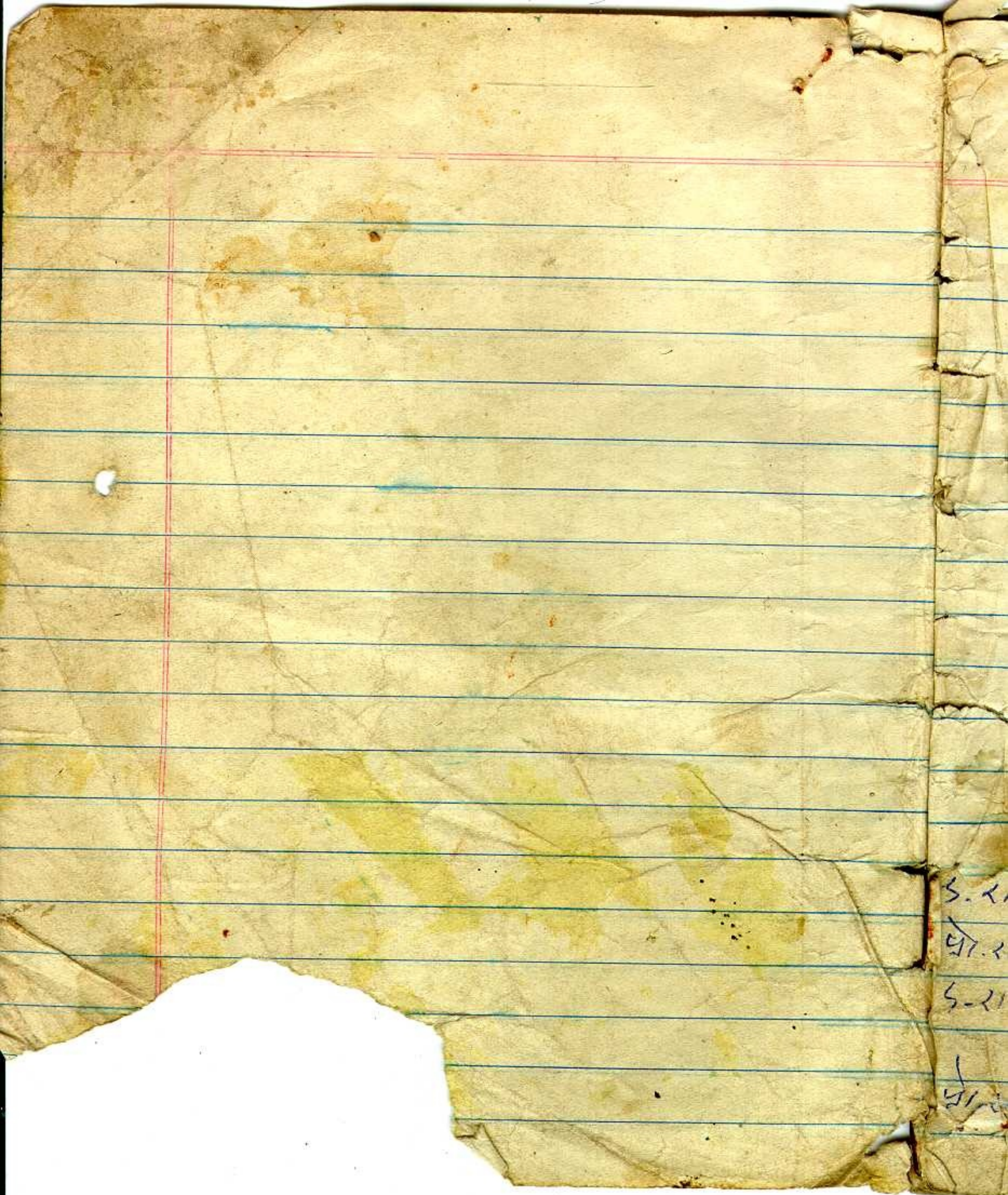
आपको दोरा को लाडा लिए मला मीवर
ला गया, मला म म आपकी रवा म हो
अच्छे ल मला लिये दो वधान दो वधान
मन्दे कराइ रहेया, लर लार म ली ले आपकी
हो मन्द सकेन, मिन मन्ने, हरिश्चन्द्र को
आनु दान का लो मर दु दु, दारी वरी रहे
को मिये को, हरिश्चन्द्र ले माग आपको स्वा-
स्ती र दोरा हो मनी चीनी स वयो!
लर के पाउ, हरिश्चन्द्र ले आपको मालिक
को आदर सुन्दु पूरी हो लयो, रवा स्वी ~~कुछ~~
को कुल, सुन्दो हो अच्छे लार आप व पयो.
स्वास्ती ले पनी आपको दोरा को लाडा मला ठनु
लाडा आपको स्वास्ती ले दशमा मावा को दुम ले
हरिश्चन्द्र देखे र सुक चिरी म ले री ल हवो
आ को चिरी म ले राहें म आप सोच में के
ला लयो, यदि हरिश्चन्द्र ले त्यसो म
मर हो लयो, पला पामे चाहि नैन दान
पामे चाहि नैन कपडा को हि लाल

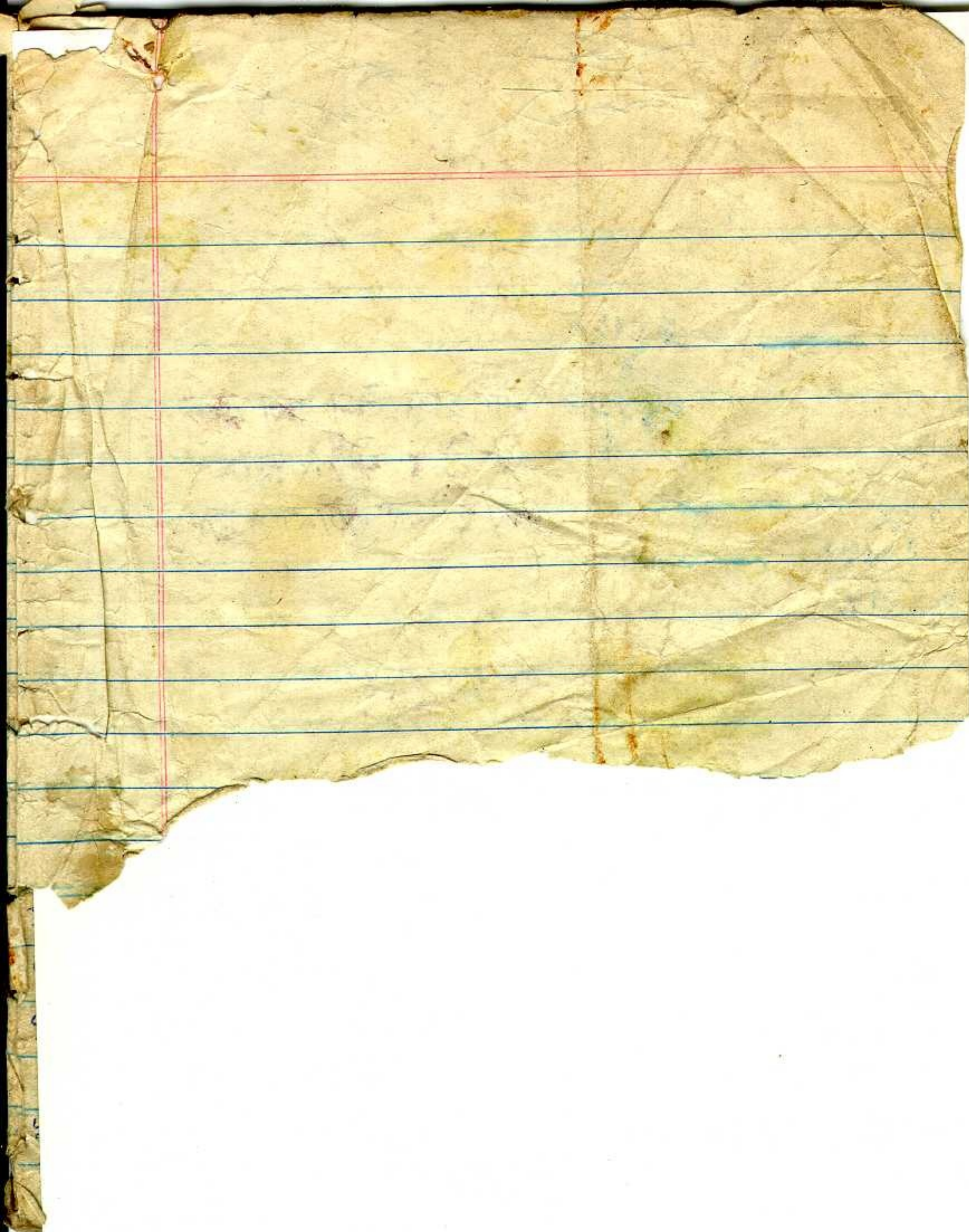
तिमिले लगाइ राखे को सारी देस मनी माग्यो
 छोरा मातल के दी के दी आफमी राखी पुत्राली
 दिया, धातवेली हारि अचन्द्र को मालिक गो
 मन्ने आइ हारि अचन्द्र लाइ मन्ने, हारि अचन्द्र
 तिमिले मेरो अडन ममा नी के गो नु ला गो को
 मन्ने अगाइ आयो, हारि अचन्द्र लाइ आपन
 मयो र माफी माग्यो। र सवे रवारनी को
 छोरा पनि सुनायो। धातवेली मा हारि अचन्द्र
 को राज्य दान लिने ब्राह्मन आइ पुग्यो, र
 मन्ने, "हारि अचन्द्र तिमि धन्य हो, जाइ आव
 आफमा देइ मा", हारि अचन्द्र र लारा मालेल
 रुइ रोर मन्ने, माहाराज होमो रुइ रा होरा
 पनि मरी हाल्यो आव होमी हरे देइ मा गय
 पनि केहि मवल्लव दैन, ब्राह्मन ले मन्ने
 हारि अचन्द्र तिमो होरा मरे को दैन, सपको विष
 ले अच्यव गरु र हरे को द, म थिऊ गइ देन्दु
 कोहि धन्यो लिनु पर्दैन मनी लाइ। तिर
 गइ वच्चा लाइ वच्चा दिओ र ब्राह्मन

ਲੇ ਹੀ ਚੰਦ੍ਰ ਰੰਗ ਮਾਘੀ ਮਾਘੇ, ਹੀ ਚੰਦ੍ਰ
ਲਿਖੀ ਕੀ ਕੀ ਧਰਮਾ ਲਮਾ, ੨ ਧਰਮਾ ਲਮੇ
ਯੋ ਦੁ ਹੋ ਕੀ ਮਾਗੇ ਹੋ, ਮਲਾਏ ਧਰਮਾ ਪਾਏ
ਮਨੀ ਵਿਨੀ ਗਯੋ, ਭੁਨੀ ਹੀ ਚੰਦ੍ਰ ਲੇ
ਭਾਖਨੀ ਮਾਘੀ ਕੀ ਰੰਗ ਕੇਡਾ ਲਾਏ ਲਾਗੀ ਕੀ
੨. ਭਾਖਨੀ ਦੋਰਾ ਰਮੇ ਨ ਲਾਏ ਬਾਧਮ ਨ ਲਾਏ
ਭਾਖਨੀ ਦੇਡਾ ਲਿਖ ਲਾਯੋ, ਭਾਖਨੀ ਦੇਡਾ (ਮ)
ਭਾਖੁ ਧੁਧੇ ਕੀ ਰਵਰ ਦੇਡਾ ਕੀ ਜਾਨਾ ਕੀ ਲੇ
ਸੁਨੇ ਪਈ ਰਵੇ ਜਾਨਾ ਹੋਏ ਭਾਏ. ~~ਭਾਏ~~ ਭਾਏ
੨੩ ਵੀ ਮਾਘੀ, ਗਾਏ, ਭਾਖਨੀ ਧੁਧੇ
੨। ਜਾਲਾਏ ਮਾਰੀ ਰਾਧੁ ਰਵਾਗਾਨ ਗਾਰੀ
ਭਾਖਨੀ ਦੇਡਾ ਮਾਘਾ ਧਾ ! ਮੋਲਿ ਦੇਵੀ
ਹੀ ਚੰਦ੍ਰ ਲੇ ਭਾਖਨੀ ਰਾਧਾ ਲਾਯੋ, ੨.
ਭਾਖਨੀ ਰਵਾ ਲੀ ਲਾਗਮ ਕੀ ੨ ਦੋਰਾ ਰਵਾ
ਰਾਮੀ ਦਿਨ ਵਿਨਾ ਦੇ ਰ ਲਾਏ;

ਸਮਾਪਤ

2/24/50

25/50
25/50

श्री दौरा तेज राज शाह
श्री दौरा मोतिराज शाह
श्री दौरा सुर्ज राज शाह

925
96450
982150

सुर्ज राज शाह